

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 13 september 1996 door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot regeling van het recht op minimumlevering van elektriciteit, gas en water", heeft op 18 september 1996 het volgend advies gegeven :

Volgens artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden aangegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval luidt die motivering als volgt :

"Het decreet zou met name operationeel moeten zijn tegen de komende winterperiode, zijnde de periode dat afsluitingen van elektriciteit, gas of water de zwaarste gevolgen hebben. Gelet op de weg die het decreet nog moet afleggen na een definitieve goedkeuring door de Vlaamse regering (commissies, plenaire zittingen, stemming in het Vlaams Parlement), mag er nu geen tijd meer verloren worden".

*

* *

Gelet op de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten bepalen tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen.

*

* *

1. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe, wat het Vlaamse Gewest betreft, aan "elke natuurlijke persoon die bij een distributeur van

.../...

elektriciteit, gas en/of water aangesloten is om te voorzien in zijn behoeften of (in) die van zijn gezin" een "minimale en ononderbroken levering van elektriciteit, gas en water voor huishoudelijk gebruik" te waarborgen, zodat hij, "volgens de geldende levensstandaard, menswaardig ... (kan) leven" (artikelen 1, 2, 1°, en 3, eerste lid, van het ontwerp).

Het bepalen van de minimaal te leveren hoeveelheid elektriciteit, gas en water, evenals het vaststellen van de regels voor het aanpassen van die minimale levering aan de geldende levensstandaard, wordt aan de Vlaamse regering opgedragen (artikel 3, tweede lid). Blijkens de memorie van toelichting bij die bepaling kunnen die door de regering vast te stellen regelingen voorzien in het plaatsen van een stroombeperker (elektriciteit), een budgetmeter (elektriciteit en gas) of een debietbeperker (water) en zullen de betrokken sectoren maximaal worden betrokken bij het tot stand komen van die regelingen.

Aan de Vlaamse regering wordt eveneens de bevoegdheid opgedragen om de "procedure" te bepalen die de distributeur moet volgen bij wanbetaling van de abonnee (artikel 4, eerste lid, van het ontwerp). In het tweede lid van dat artikel 4 wordt nader aangegeven dat die uitvoeringsregeling op zijn minst moet voorzien in "de versturing van een herinneringsbrief en een ingebrekestelling, een voorstel tot afbetalingsplan door de distributeur, de regeling voor een sociale begeleiding door het OCMW en de wijze waarop de minimale levering van elektriciteit, gas en water wordt verzekerd".

.../...

Artikel 5 van het ontwerp voorziet in twee uitzonderingen op het principiële verbod om de toevoer van elektriciteit, gas en water af te sluiten.

Artikel 6 ten slotte voorziet in de oprichting van lokale adviescommissies die advies dienen te verstrekken over het verzoek van de distributeur om de toevoer af te sluiten en over het eventuele verzoek tot heraansluiting van de abonnee. De samenstelling van die lokale adviescommissies en de te volgen procedure zullen door de Vlaamse regering worden vastgesteld.

2. Luidens artikel 1 van het ontwerp regelt het ontworpen decreet een gewestaangelegenheid.

2.1. In zijn advies L. 20.111/1/V van 13 december 1990 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 11 juli 1991 met betrekking tot het recht op een minimumlevering van elektriciteit, heeft de Raad van State gesteld dat het bedoelde ontwerp, "in zoverre het ... een minimumlevering van elektriciteit voor huishoudelijk gebruik waarborgt, ... «de distributie (betreft) ... van elektriciteit door middel van netten waarvan de nominale spanning lager is dan of gelijk is aan 70.000 volt» in de zin van artikel 6, § 1, VII, eerste lid, a), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988", zodat het Gewest

.../...

bevoegd was voor het vaststellen van de ontworpen regeling (1). Ook het Arbitragehof heeft zich in die zin uitgesproken (2).

Naar analogie van die redenering dient het Gewest ook bevoegd te worden geacht wat minimumleveringen van water en gas betreft : krachtens artikel 6, § 1, II, 4°, en VII, eerste lid, b), zijn immers respectievelijk "de watervoorziening" en "de openbare gasdistributie" gewestelijke aangelegenheden.

2.2. In het voornoemde advies L. 20.111/1/V heeft de Raad van State er evenwel op gewezen dat "de bepalingen van het ontwerp die erop gericht zijn de openbare centra voor maatschappelijk welzijn te verplichten een sociaal onderzoek in te stellen, ... de bevoegdheid van het ... Gewest te buiten (gaan)", aangezien "de bevoegdheid met betrekking tot het beleid inzake maatschappelijk welzijn ... door artikel 5, § 1, II, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 aan de Gemeenschappen (werd) opgedragen" (3).

Die opmerking geldt mutatis mutandis voor het bepaalde in artikel 4, tweede lid, 3°, van het thans voorliggende ontwerp naar luid waarvan het door de Vlaamse regering vast te stellen uitvoeringsbesluit o.m. een

(1) Parl. St., Br. H. Raad, A-103/1 - 90/91, p. 10.

(2) Arbitragehof, 18 februari 1993, nr. 14/93, overweging B.2.6.

(3) Parl. St., Br. H. Raad, A-103/1 - 90/91, p. 11.

regeling zal moeten bevatten "voor een sociale begeleiding door het OCMW".

3. Zoals blijkt uit de hiervoren sub 1 gegeven uiteenzetting over de strekking van het ontwerp en zoals wordt bevestigd in de memorie van toelichting, hebben de stellers van het ontwerp ervoor geopteerd om in het ontworpen decreet zelf slechts enkele "basisprincipes" op te nemen en de verdere uitwerking van die principes aan de regering over te laten.

In de memorie van toelichting wordt, ter verantwoording van het aanwenden van het procédé van het kaderdecreet, o.m. aangevoerd dat nog oplossingen moeten worden gezocht voor een aantal technische problemen en dat de regeling periodiek zal moeten worden aangepast aan de evolutie van de levensstandaard en de sociaal-economische omstandigheden. Voorts wordt in de memorie van toelichting aangegeven in welke richting de door de regering vast te stellen uitvoeringsmaatregelen zouden moeten gaan. Gelet op die verantwoording en die toelichting doet de ontworpen regeling geen ernstige bezwaren rijzen vanuit het oogpunt van de bevoegdheidsverdeling tussen de decreetgever en de regering.

In dat verband kan wel worden opgemerkt dat het ontwerp, in tegenstelling tot de voornoemde ordonnantie van 11 juli 1991 (artikel 7), geen regeling bevat luidens welke de kosten voor het plaatsen van de vermogensbeperkers, budgetmeters of debietmeters in principe ten laste van de

.../...

distributeur vallen. De vraag rijst of het niet wenselijk is dat deze aangelegenheid ook in het ontworpen decreet geregeld zou worden.

4. Ten slotte kan erop worden gewezen dat de ontworpen regeling aan duidelijkheid zou winnen indien in artikel 2 een begripsomschrijving zou worden opgenomen van "gezin" (men vergelijk met artikel 2 van de ordonnantie van 11 juli 1991) en dat in artikel 6 zou moeten worden gepreciseerd dat "in iedere gemeente" een lokale adviescommissie wordt opgericht.

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	P. LEMMENS,	staatsraden,
	L. HELLIN,	
	A. ALEN,	assessoren van de
	H. COUSY,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

W. DEROOVER.